

SXEDIO.FM2

21.11.1949: ΤΟ ΑΚΕΛ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΤΟΝ ΟΗΕ ΚΑΙ ΜΕ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

Εφ' όσον η Εθναρχία δεν ήθελε με κανένα τρόπο να ακούσει για κοινό υπόμνημα στον ΟΗΕ με τον ΕΑΣ, το ΑΚΕΛ απέστειλε μόνο του δικό του υπόμνημα, το οποίο υπέγραψαν όλοι οι δήμαρχοι, ο ΕΑΣ, το ΑΚΕΛ, η ΕΑΚ, η Παγκύπρια Ένωση Μικροκαταστηματαρχών, η Παγκύπρια Δημοκρατική Ένωση Γυναικών και η Ανορθωτική Οργάνωση Νεολαίας (ΑΟΝ).

Επρόκειτο για το πρώτο υπομνημα στον ΟΗΕ ύστερα από το τηλεγράφημα του τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Λεοντίου κατά τη ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στον Αγιο Φραγκίσκο

Το υπόμνημα απευθυνόταν προς το Συμβούλιο Ασφαλείας και τη γενική συνέλευση του ΟΗΕ και παρέθετε στοιχεία και παραδοχές ξένων για την ελληνικότητα της Κύπρου και τον ενωτικό αγώνα της.

Επίσης παρέθετε δηλώσεις Αγγλων πολιτικών για τον ενωτικό αγώνα του κυπριακού λαού και την πορεία του ενωτικού κινήματος.

Το υπόμνημα αποτελούσε ένα τεκμηριωμένο έγγραφο που στηριζόταν με στοιχεία από την αρχαιότητα μέχρι τον 20ο αιώνα.

Περιλάμβανε ακόμα τρία παραρτήματα για ενίσχυση των απόψεων του των υπομνηματιστών.

Ταυτόχρονα το ΑΚΕΛ κάλεσε τα μέλη του και οποιοδήποτε ενδιαφερόταν να υπογράψει το υπόμνημα, ώστε τούτο να φαίνεται ότι τύγχανε της υποστήριξης όλου του λαού,

Η ενέργεια αυτή είχε τη μορφή δημοψηφίσματος του Κυπριακού λαού, που ζητούσε την Ένωση με την Ελλάδα από το Διεθνή Οργανισμό.

Το υπόμνημα απεστάλη στις 21 Νοεμβρίου και δόθηκε στη δημοσιότητα αφού στάληκε στις 27 Νοεμβρίου 1949.

Η κινητοποίηση του λαού για συλλογή υπογραφών εκ μέρους του ΑΚΕΛ έγινε καθ' ον χρόνο ο αντιπρόσωπος της Ελλάδας στο Συμβούλιο της Ευρώπης στο Παρίσι κ. Κασιμάτης αναφέρθηκε σε δημοψήφισμα για την Κύπρο και πρόσθεσε ότι αν γινόταν κάτι τέτοιο στην Κύπρο την άλλη μέρα η νήσος θα βρισκόταν ενωμένη με την Ελλάδα.

Ο Κασιμάτης που μιλούσε για το ζήτημα της εισδοχής της δυτικής Γερμανίας και του Σάαρ στο Συμβούλιο της Ευρώπης στις 10 Νοεμβρίου σχολιάζοντας τη θέση του Αγγλου αντιπροσώπου ότι έπρεπε να επιτραπεί η εισδοχή του Σάαρ στο Συμβούλιο, έπειτα από δημοψήφισμα πρόσθεσε ότι η θέση του Σάαρ ήταν παρόμοια με εκείνη του Γιβραλτάρ, της Μάλτας και της Κύπρου που κατείχε η Αγγλία. Είπε ειδικά για την Κύπρο ο Κασιμάτης:

"Πως να γίνει εισδοχή του Σάαρ και να αποκλεισθή η Κύπρος; Εάν εγίνετο δημοψήφισμα εις την Κύπρον πράγμα όπερ δεν ευνοεί η κατέχουσα δύναμις, η νήσος δεν θα εισήρχετο εις το Συμβούλιον της Ευρώπης, διότι την ίδια νύκτα του δημοψηφίσματος θα εκηρύσσετο η Ενωση της Κύπρου μετά της Ελλάδος".

Το υπόμνημα τουθ ΑΚΕΛ έχει ως ακολούθως:

Προς το Συμβούλιο Ασφαλείας, και
Προς τη Γενική Συνέλευση Εθνών
Στο Λέϊκ Σαξέξ, της Αμερικής
Εντιμοι Κύριοι,

Εμείς, οι εκλεγμένοι απ' το Λαό Δήμαρχοι, αντιδήμαρχοι και Ελληνες Δημοτικοί Σύμβουλοι των πόλεων Λεμεσού, Αμμοχώστου, Λάρνακος και Μόρφου, το Παγκύπριο Συμβούλιο του Εθνικοαπελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΣ), η Κεντρική Επιτροπή του Ανορθωτικού Κόμματος του Εργαζομένου Λαού (ΑΚΕΛ) και τα γενικά Συμβούλια της Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας (ΠΕΟ), της Ενωσης Αγροτών Κύπρου (ΕΑΚ), της Παγκύπριας Ενωσης Μικροκαταστηματαρχών (ΠΕΜ), της Παγκύπριας Δημοκρατικής Οργάνωσης Γυναικών (ΠΔΟΓ) και της

Ανορθωτικής Οργάνωσης Νέων (ΑΟΝ) εκφράζοντας τις απόψεις της καταπληκτικής πλειοψηφίας του Λαού της Κύπρου, εγείρουμε τη φωνήμας και διαμαρτυρόμαστε για την παράταση της υποδούλωσης του Λαού μας από τη Μεγάλη Βρετανία και κατηγορούμε την Κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας το Συμβούλιο Ασφαλείας και στη Γενική Συνέλευση των Ενωμένων Εθνών, γιατί αρνείται στο Λαό μας το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, παρά τις σαφείς υποχρεώσεις που ανάλαβε σύμφωνα με το καταστατικό της Οργάνωσης Ενωμένων Εθνών, να σέβεται την αρχή της ισοτιμίας και της αυτοδιάθεσης των Λαών (άρθρο 1, παράγραφος 2).

2. Η καταπληκτική πλειοψηφία του Κυπριακού λαού, κατά τη διάρκεια των τελευταίων **3,300** χρόνων υπήρξε ελληνική και παρά τη μακρόχρονη υποδούλωση από πολλούς ξένους κυρίαρχους- Αιγύπτιους, Πέρσες, Ρωμαίους, Φράγκους, Ενετούς, Τούρκους και Αγγλους- διατήρησε την Ελληνική της γλώσσα τις ελληνικές παραδόσεις και τον ελληνικό της πολιτισμό. Αυτό έχουν διαπιστώσει πολλοί ξακουστοί Αρχαιολόγοι, Ιστορικοί και Επιστήμονες, όπως φαίνεται από τα αποσπάσματα που παραθέτουμε στο Παράρτημα " Α". Σήμερα περισσότερα από τα **4/5** του πληθυσμού της Κύπρου είναι Έλληνες και μόνο το **1/6** είναι Τούρκοι απόγονοι των τουρκικών δυνάμεων κατοχής και των διοικητικών Λειτουργών που διακυβέρνησαν την Κύπρο από το **1571-1878**.

3. Η Μεγάλη Βρετανία κατάχτησε "προσωρινά" το νησί μας στα **1878**, με μια μυστική σύμβαση "Αμυντικής Συμμαχίας" πούχε υπογράψει με το Σουλτάνο της τουρκικής αυτοκρατορίας. Με τη σύμβαση αυτή η Αγγλία αναλάμβανε "να βοηθήσει ένοπλα το Σουλτάνο", ενάντια στην τσαρική Ρωσία "αν η Ρωσία συνέχιζε να κρατεί το Βατούμ, το Αρνταχάν ή οποιοδήποτε απ' αυτά. Μια συμπληρωματική συμφωνία που έγινε αργότερα προνοούσε πως "αν η Ρωσία επέστρεφε στην Τουρκία το Καρς και τα άλλα μέρη που κατάχτησε στην Αρμενία, η Αγγλία θα εκκένωνε τη Νήσο Κύπρο και η σύμβαση θα τερματιζόταν". Ετσι ο Λαός της Κύπρου,

μέσα σε μια νύχτα, άλλαξε αφέντη, σαν σκλάβος, χωρίς να έχει καθόλου λόγο στη συμφωνία.

4.Ο Κυπριακός Λαός ποτέ δεν ανέχτηκε τη Βρετανική κατοχή. Εβλεπε τους Βρετανούς, σαν το νέο ξένο κυρίαρχο του και συνέχιζε τους εθνικοαπελευθερωτικούς του αγώνες που άρχισαν ενάντια στους Τούρκους από τις αρχές του **19ου** αιώνα και που του είχαν κοστίσει μεγάλες θυσίες, η γεωγραφική θέση του Νησιού μας, θέση μάλλον απομονωμένη, αποτελούσε πάντα ένα σοβαρό μειονέκτημα στους απελευθερωτικούς αγώνες του λαού μας. Αυτό φάνηκε με τις αποτυχημένες εξεγέρσεις, ενάντια στους Τούρκους στα **1821** και **1832** και ενάντια στους Αγγλους στα **1831**. Γι' αυτό οι περισσότεροι από τους λαϊκούς αγώνες από τα **1878** κι εδώ, για την Ένωση με την Μητέρα μας Ελλάδα, όπως φαίνεται από τα Αποσπάσματα που παραθέτουμε στο Παράρτημα Β, έχουν περιοριστεί στις εκκλήσεις προς τα φιλελεύθερα αισθήματα της Βρετανικής κυβέρνησης που σε τίποτε, όμως δεν έχουν βοηθήσει.

5. Η απάντηση της Βρετανικής Κυβέρνησης στην έμμονη απαίτηση του λαού μας για την Ένωση του με την Ελλάδα ήταν πάντα είτε απάντηση υπεκφυγής, είτε οριστικής άρνησης. Αρχικά συνήθιζε να επιστρατεύει το επιχείρημα, ότι την Κύπρο την κρατούσε σαν " διαχειριστής" για λογαριασμό του Σουλτάνου και ότι η "Αγγλοτουρκική Σύμβαση" δεν επέτρεπε να δώσει την Κύπρο στην Ελλάδα. Αργότερα όταν αυτή η σύμβαση ακυρώθηκε στα **1914** και η Κύπρος προσαρτήθηκε στη Μεγάλη Βρετανία, τα επιχειρήματα της Βρετανικής κυβέρνησης για την κατακράτηση της Κύπρου, παρά την επιθυμία του Κυπριακού Λαού, στηριζόταν μόνο πάνω στη "Δύναμη του ισχυροτέρου". Καθώς έχει αποκαλύψει ο Λόιτ Τζιορτζ (βλέπε παράρτημα Γ, παράγραφος **8**) η Κύπρος δε δόθηκε στην Ελλάδα κατά τη Συνδιάσκεψη της Ειρήνης στα **1919**, γιατί το Βρετανικό Πολεμικό Επιτελείο " παρ' όλο του που παραδεχόταν ότι η πλειοψηφία των κατοίκων της Κύπρου ζητούσε επίμονα

την Ένωση με την Ελλάδα, προέτασε στρατηγικούς λόγους για να μη εγκαταλείψει η Αγγλία την Κύπρο".

Έτσι παρά τη βρετανική προσφορά της Κύπρου προς την Ελλάδα το **1915** (Βλέπε Παράρτημα Γ, παράγραφος **6**) παρά τις πολεμικές διακηρύξεις των συμμάχων για την αυτοδιάθεση των Λαών που ενέπνευσαν **12.000** Κυπρίους εθελοντές να υπηρετήσουν στο Βρετανικό στρατό και παρά τη Βρετανική υποχρέωση να εκκενώσει την Κύπρο "αν η Ρωσία επέστρεφε στην Τουρκία το Καρς, κλπ "πράγμα που η Ρωσία έκανε στα **1921**, η Κύπρος κηρύχτηκε στα **1925** σαν "Αποικία του Στέμματος" και η Βρετανική Κυβέρνηση αυθαίρετα απόρριψε το αίτημα του Λαού μας για την Ένωση με την Ελλάδα, προσθέτοντας ότι "το ζήτημα της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα είναι τελειωτικά κλειστό και δεν μπορεί να ξανανοίξει".

Η στάση της Βρετανικής κυβέρνησης έναντι στους εθνικούς πόθους του Λαού μας εξακολουθούθησε να παραμένει εχθρική και ύστερα από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, κατά τον οποίο πάνω από **20.000** κύπριοι εθελοντές πολέμησαν ενάντια στο φασισμό στα μέτωπα της Γαλλίας, Ελλάδος, Ιταλίας, Λιβύης, Παρά τις διακηρύξεις ότι ο πόλεμος "γίνεται για την παγκόσμια λευτεριά" και παρά τις υποχρεώσεις που ανάλαβε σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη της Οργάνωσης Ενωμένων Εθνών, που αναφέρονται πιο πάνω, η Βρετανική Κυβέρνηση, πάλιν αρνείται να ικανοποιήσει το αίτημα του Λαού μας για Ένωση με την Ελλάδα, δηλώνοντας όπως ο Βρετανός Κυβερνήτης δήλωσε στο διάγγελμα του προς το Λαό μας στις **5** του Απρίλη **1947**: Οτι η "πολιτική της Βρετανικής Κυβέρνησης ήταν και παραμένει όπως η Κύπρος διατηρηθή κάτω από την Βρετανική κυριαρχία".

6. Η Βρετανική Κυβέρνηση όχι μόνο δε δείχνει καμιά διάθεση να αφήσει ελεύθερο το Λαό μας στο κοντινό μέλλο, μα αντίθετα μετατρέπει σήμερα την Κύπρο σε μόνιμη αγγλο-αμερικανική στρατιωτική βάση. Στρατιωτικά αεροδρόμια, στρατόπεδα, σταθμοί ραντάρ, ραδιοφωνικοί σταθμοί και σταθμοί ραδιοσήμανσης

πυρετώδικα ανεγείρονται στο Νησί μας, όχι μόνο από την Αγγλία, αλλά και από την Αμερικάνικη Κυβέρνηση, στην οποία έχουν παραχωρηθεί ειδικά προνόμια γι' αυτό τον σκοπό, Ο Κυπριακός Λαός καταδικάζει τη μετατροπή της Κύπρου σε στρατιωτική και αεροπορική βάση των αγγλο-αμερικάνων ιμπεριαλιστών και ζητεί την αποστρατικοποίηση της, όπως συμφωνήθηκε και στην περίπτωση των αδελφών Δωδεκανήσων.

7. Η Βρετανική Κυέρνηση στερεί από το Λαό μας, όχι μόνο το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, αλλά και πολλά από τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου. Για παράδειγμα, ο Λαός μας δεν απολαμβάνει το δικαίωμα της ελευθερίας για ειρηνικές συγκεντρώσεις. Πολιτικές συγκεντρώσεις με **5** ή περισσότερα άτομα και όλες οι παρελάσεις εκτός από τις θρησκευτικές, δεν επιτρέπονται χωρίς τη γραπτή άδεια του Βρετανού επαρχιακού διοικητή, τέτοιες άδειες ή δεν παραχωρούνται ή παραχωρούνται με αυθαίρετους περιορισμούς, όπως είναι για παράδειγμα η παρουσία των αστυνομικών στις συγκεντρώσεις, η απαγόρευση της χρησιμοποίησης μεγαφώνων στις συγκεντρώσεις, η απαγόρευση των συνθημάτων κλπ.

Εκατοντάδες έχουν σταλεί στις φυάλες, κι' ανάμεσα σ' αυτούς ένας Δήμαρχος, ένας αντιδήμαρχος και δύο Δημοτικοί Σύμβουλοι, και πολλές χιλιάδες λίρες πρόστιμα, έχουν επιβληθεί για αυθόρμητες ειρηνικές συγκεντρώσεις ή διαδηλώσεις διαμαρτυρίας έναντι στην εθνική, πολιτική και οικονομική καταπίεση του Λαού μας. Σε μια περίπτωση η αστυνομία δε δίστασε να πυροβολήσει από πολύ κοντά σκοτώνοντας τρεις και πληγώνοντας δώδεκα ειρηνικούς αγρότες, (ο ένας από τους σκοτωμένους ήταν μόνο **12** χρονών) που κρατούσαν ελληνικές σημαίες και επέστρεφαν ομαδικά από την Εκκλησία του χωριού, όπου πήγαν για να γιορτάσουν την επέτειο της ελληνικής ανεξαρτησίας της **25ης** του Μάρτη (Βλεπε παράρτημα Β, παράγραφος **11**).

Στην Κύπρο δεν υπάρχει ελευθερία σκέψης: Δυσ

χρόνια φυλάκιση και **100** λίρες πρόστιμο είναι η ποινή για "οποιοδήποτε πρόσωπο που τυπώνει, δημοσιεύει, πωλεί, διαβιβάζει μέσον του ταχυδρομείου ή έχει στην κατοχή του οποιοδήποτε βιβίο, περιοδικό, φυλλάδιο, σύνθημα, προκήρυξη, εφημερίδα, επιστολή ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που έχει στασιαστικό σκοπό" (Κυπριακός Ποινικός Κώδικας, άρθρο **60**). Στον όρο "στασιαστικός σκοπός" δόθηκε επίσημα μια τόσο πλατειά ερμηνεία ώστε στο διάταγμα του Κυβερνήτη που καθορίζουνταν τα "επαναστατικά έγγραφα" περιλαμβάνεται και "κάθε χάρτης που άφηνε την εντύπωση ότι η Κύπρος αποτελεί μέρος μιας ξένης χώρας" (προφανώς της Ελλάδας), (βλέπε επίσημη Κυπριακή Εφημερίδα **1936**, σελ **835**). Επίσης σε πολλές περιπτώσεις καταδικάστηκαν σε πολύμηνες φυλακίσεις πρόσωπα που είχαν στην κατοχή τους τέτοια "επαναστατικά" βιβλία όπως είναι το βιβίο του Ανατόλ Φρανς " Πάνω στην άσπρη πέτρα".

Ούτε ελευθερία οργάνωσης υπάρχει-" Κάθε σώμα προσώπων, που με την προπαγάνδα του ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο συνηγορεί ή ενθαρρύνει πράξεις που επικώκουν ή υποτίθεται πως επιδιώκουν "στασιαστικό σκοπό", είναι, "παράνομη οργάνωση" και τα μέλη του υπόκεινται σε φυλάκιση ίσαμε δυο χρόνια, με πρόστιμο ίσαμε **100** λίρες και οι αξιωματούχοι υπόκεινται σε πεντάχρονη φυλάκιση (Κυπριακός Ποινικός Κώδικας, άρθρο **61**,). Αυτές οι πρόνοιες ερμηνεύονται τόσο πλατειά, ώστε η Παγκύπρια Συντεχνιακή Επιτροπή (ΠΣΕ) στα **1946** κηρύχτηκε από το Κακουργιοδικείο σαν "παράνομη οργάνωση" και όλα και τα **18** της μέλη της καταδικάστηκαν από ένα χρόνο ίσαμε **18** μήνες φυλάκιση.

Οι νόμοι στην Κύπρο γίνονται μόνο από ένα πρόσωπο, δηλαδή τον Αγγλο Κυβερνήτη της Κύπρου. Η επίσημη δικαιολογία γι' αυτό το διχτατορικό καθεστώς είναι ότι "σαν συνέπεια των ταραχών που ξέσπασαν στην Κύπρο τον Οχτώβρη του **1931** το Νομοθετικό Συμβούλιο της Αποικίας καταργήθηκε και η νομοθετική εξουσία παραχωρήθηκε στον Κυβερνήτη

της Αποικίας σαν μέτρο επείγουσας ανάγκης, με ανοιχτά γράμματα της Α.Μ. ημερομηνίας **12** Νοεμβρίου **1931**. Κι' αυτό ίσαμε να εξεταστεί το ζήτημα του συνταγματικού μέλλοντος της νήσου". (Βλέπε "Κυανή Βίβλος Κύπρου, **1946**, σελ, **144**).

Ο Άγγλος Κυβερνήτης όχι μόνο κάμνει τους νόμους μόνος του, αλλά επίσης άμεσα, ή έμμεσα εφαρμόζει τους νόμους, επιβάλλει και καταργεί φόρους, ελέγχει την οικονομία της Νήσου, διορίζει τους δικαστές, την αστυνομία και τους δημοσίους υπαλλήλους, διορίζει τους δασκάλους της κατώτερης παιδείας, δίδει και ακυρώνει την επαγγελματική άδεια από τους καθηγητές των Σχολών Μέσης Παιδείας και τους γιατρούς, εκδίδει και αποσύρει τις άδειες λειτουργίας των σχολών Μέσης Παιδείας, διορίζει όλες τις σχολικές εφορείες, καθορίζει το σχολικό πρόγραμμα, διορίζει τις κοινοτικές αρχές και γενικά διευθύνει όλες τις υποθέσεις της Νήσου, διχτατορικά. Τα μόνα εκλεγμένα σώματα είναι τα δημοτικά συμβούλια των πόλεων, τα οποία όμως οφείλουν να λειτουργούν κάτω από αυστηρούς κυβερνητικούς περιορισμούς.

8. Η Άγγλική Κυβέρνηση στραγγαλίζει τον Κυπριακό Λαό όχι μόνο εθνικά και πολιτικά, αλλά επίσης και οικονομικά. Η Βρετανική κατοχή της Κύπρου συνοδεύτηκε με ένα "φόρο Υποτελείας προς την Πύλη, **92.800** λιρών το χρόνο, που ο Κυπριακός Λαός εξαναγκάστηκε από την Βρετανική Κυβέρνηση να τον πληρώνει από το **1878** ίσαμε το **1927**, ονομαστικά προς το Σουλτάνο μα ουσιαστικά προς τους δανειστές του Σουλτάνου, τους Άγγλους μετόχους του Κριμαϊκού Πολέμικου δανείου προς την Τουρκία. Αυτή η ετήσια πληρωμή ήταν ένα είδος ενοικίου που η Αγγλία ανάλαβε να πληρώνει στο Σουλτάνο, για την εκμίσθωση και την εκμετάλλευση της Κύπρου, αλλά κατά αρκετά παράδοξο τρόπο, αντίς το ποσό να πληρώνεται από τον ενοικιαστή η πληρωμή του επιβλήθηκε πάνω στον ίδιο τον "ενοικιαζόμενο" Λαό. Το φορολογικό σύστημα στην

Κύπρο ήταν και συνεχίζει να είναι παρά πολύ άδικο. Ίσαμε το **1925** ο κυριώτερος φόρος ήταν η Κυβερνητική δεκάτη πάνω στα δημητριακά, που ανέρχονται στα **10%** στο χρονιάτικο ακάθαρτο εισόδημα των αγροτών, χωρίς καμιά απαλλαγή, είτε για σπόρο, είτε για νοίκι, είτε για τόκους απάνω στα ενυπόθηκα, είτε για έξοδα καλλιέργειας. Ταυτόχρονα και ίσαμε το **1941** κανένα φόρο εισοδήματος δεν πλήρωναν οι τοκιστές, οι βδέλλες των χωρικών ή οι ξένες μεταλλευτικές εταιρείες, οι εκμεταλλευτές των εργατών **5.000.000** λιρών φορτώθηκαν πάνω στους καταναλωτές, σαν εισαγωγικοί δασμοί, τα **27%** πάνω στους καπνιστές σαν εισασγωγικός δασμός και τέλη πάνω στα σιγαρέττα και μόνο τα **19%** αντιπροσώπευε φόρο εισοδήματος. Οι πλείστοι από τους Κύπριους αγρότες ζουν μέσα σε πραγματική αθλιότητα. Κατά τα χρόνια μεταξύ των δυο πολέμων το **20%** της αγροτικής γης πουλήθηκαν από τους τοκογλύφους και από άλλους δανειστές και οι ιδιοκτήτες τους παράμειναν αχτήμονες και αναγκάστηκαν είτε να καταφύγουν σαν εργάτες στα μεταλλεία, με εξευτελιστικά μεροκάματα ή να μεταναστεύσουν σε ξένες χώρες. Σήμερα, περίπου **20%** της αγροτικής γης, ανήκει σε μη αγρότες στα μοναστήρια, στις εκκλησίες, στα τζαμιά, στους εμπόρους, στους τοκιστές κλπ. που απομυζούν από τους ακτήμονες και τους άλλους φτωχούς χωρικούς υπέρογκα ενοίκια κάτω απ' την αιγίδα της βρετανικής κυβέρνησης.

Τα μεροκάματα των κυπρίων εργατών, ιδιαίτερα εκείνων που απασχολούνται στις Κυβερνητικές δουλειές και τα στρατιωτικά έργα είναι πιο κάτω από το επίπεδο διαβίωσης. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να κρατεί τα μεροκάματα χαμηλά χρησιμοποιώντας και τη μέθοδο του καταρτισμού ενός λανθασμένα χαμηλού επίσημου τιμαριθμικού δείκτη. Οι εργάτες μας δεν παίρνουν επιδόματα ανεργίας βοηθήματα για αρρώστειες και ανικανότητα, συντάξεις γηρατειών, συντάξεις για χήρες και ορφανά, φιλοδωρήματα μητρότητας ή παιδιών. Όταν

είναι άνεργοι, άρρωστοι ή γέροι απλούστατα λιμοχτοούν και η ύπαρξη τους εξαρτάται μόνο από την ιδιωτική φιλανθρωπία. Πολύ συχνά η Κυβέρνηση απαντά στις ειρηνικές διαδηλώσεις των ανέργων που ζητούν δουλειά ή ψωμί με τα γκλομπς των αστυνομικών δακρυγόνα αέρια και τις φυλακίσεις.

9. Τελειώνοντας, απευθύνουμε θερμή έκκληση προς όλους τους φιελλελεύθερους λαούς του κόσμου, να βοηθήσουν τον Κυπριακό Λαό, στον αγώνα για την εθνική του λευτεριά. Ζητούμε για το Λαό μας το δικαίωμα της αυτοδιαθεσης, που σημαίνει την Ένωση της Κύπρου με τη Μητέρα Ελλάδα.

Εφ' όσον ο Χάρτης του Οργανισμού Ενωμένων Εθνών δεν παραχωρεί στο Λαό μας το δικαίωμα να θέσει μόνος του μπροστά στον Οργανισμό των Ενωμένων Εθνών, το ζήτημα της εθνικής αποκατάστασης της Κύπρου, είμαστε βέβαιοι ότι ένα ή και περισσότερα μέλη του ΟΗΕ, θα έχουν την καλωσύνη να θέσουν το ζήτημα μας με δική τους πρωτοβουλία κερδίζοντας έτσι την αιώνια ευγνωμοσύνη του λαού μας.

Επαναλαμβάνουμε πως ολόκληρος ο ελληνικός πληθυσμός της Κύπρου ομόφωνα και ολόψυχα επιθυμεί την Ένωση του με την Ελλάδα μα αν τυχόν υπάρχει και η παραμικρή αμφιβολία, ένα ελεύθερο δημοψήφισμα κάτω από την επίβλεψη του ΟΗΕ, θα διαλύσει όλες τις αμφιβολίες.

ΔιατελοΗμε,

μ' εχτίμηση

Εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού

Ο Δήμαρχος

Κ. ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ

Εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου

Αμμοχώστου,

Ο Δήμαρχος

ΑΣ. ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ

Εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου Λάρνακος,

Ο Δήμαρχος

Λ. ΣΑΝΤΑΜΑΣ

Εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου Μόρφου,

Ο Δήμαρχος
Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Εκ μέρους του Ανωτάτου Συμβουλίου του ΕΑΣ
Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Εκ μέρους της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ
Ε. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΕΟ
Α. ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ
Εκ μέρους της Παγκύπριας Ένωσης
Μικροκαταστηματαρχών
Κ. ΚΑΚΟΥΛΛΗΣ
Εκ μέρους της Παγκύπριας Δημοτικής Ένωσης
Γυναικών
ΚΑΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Εκ μέρους της Ανορθωτικής Οργάνωσης Νεολαίας
(ΑΟΝ)
ΧΡ. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

1. Η Κύπρος εξακολουθεί να κατοικείται από Ελληνικό στοιχείο που μπορεί να λεχθεί, πως έχει πιο άμεση καταγωγή από τους Προ-Δωρικούς Έλληνες, παρά πολλά άλλα μέρη της κυρίως Ελλάδος" (από το έργο "Η ΕΛΛΑΔΑ" σελ. 6 του Στάνλεϋ Κάσσον καθηγητή της Κλασικής Αρχαιολογίας στο Πασνεπιστήμιο της Οξφόρδης, Έκδοση του 1942).

2. "Η Κυπρος είναι η μόνη Βρετανική Κτήση που φωτίζει τη Ιστορία και τη δράση των Ελλήνων. Η συμβολή της στις γνώσεις μας της Ελληνικής Τέχνης και Ιστορίας είναι εξαιρετικά και την Τέχνη των Κυπρίων σαν Ιστορία και Τέχνη Ελλήνων γης Ανατολής, παρά εξελληνισθέντων Κυπρίων της Ανατολής. Γιατί από πολλές απόψεις η Κύπρος διατήρησε πιο πολλά χαρακτηριστικά των αρχαίων Ελλήνων και πιθανόν και των αρχαίων, παρά οποιαδήποτε άλλη περιοχή του ελληνικού κόσμου... Αναπόφευκτα φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε "Μυκηναϊκός" αποικισμός της Κύπρου γύρω στα 1400 π.χ.

(από το έργο " Αρχαία Κύπρος" σελ. V, 52 161 και 164 του Στάνλεϋ Κάσσον, Καθηγητή της Κλασσικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, Έκδοση Λονδίνου 1937).

3. "Μέσα στα σκληρά και ταραχώδη χρόνια των μεταναστεύσεων που έμπασαν στην εποχή του σιδήρου, τόσο την Κύπρο όσο και τη Ελλάδα η Κύπρος κατοικήθηκε από Έλληνες αποίκους. Απ' αυ ό τον αποικισμό η Κύπρος πήρε την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό, που παρ' όλες τις ξένες επιδράσεις διατήρησε ίσαμε σήμερα". (Από το έργο: " Μελέτες πάνω στην προϊστορική Κύπρο" σελ, 328, του δρος Αϊνάρ Τζιέρστατ, καθηγητή της Κλασσικής Αρχαιολογίας και της Αρχαίας Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Ουψάλα, και αρχηγού πολλών σουηδικών αρχαιολογικών αποστολών στην Κύπρο, έκδοση Ουψάλας του 1926).

4. "Το Ελληνικό στοιχείο πάντα κυριαρχούσε στο Νησί, όπως και σήμερα. Οι Έλληνες της Κύπρου, αν και χωρίζονται απ' τους συμπατριώτες τους από μια μεγάλη θάλασσα και είναι εκτεθειμένοι σε ισχυρές Σημιτικές και ανατολικές επιδράσεις τόσο από την Ασία όσο και από τον αυτόχθονα πληθυσμό, συνέχισαν νάναι Έλληνες και μάλιστα αρχαιοπρεπείς Έλληνες. Στην κλασσική εποχή, οι Βασιληάδες τους πήγαιναν ακόμη στον πόλεμο με άρματα που στην Ελλάδα τάχαν από αιώνες εγκαταλείψει, χρησιμοποιώντας τα μόνο στους αγώνες... Ο Ευαγόρας, ο Βασιλέας της Σαλαμίνας της Κύπρου (141-371 π.χ.) θεωρούσε τον εαυτό του απόγονο του Τεύκρου, με αττικό αίμα στις φλέβες του. Ήταν πολιτισμένος Έλληνας και ασφαλώς πιο πολιτισμένος από τους βασιληάδες, για παράδειγμα της Μακεδονίας. Φιλοδοξούσε να κάμει την Κύπρο ένα ελεύθερο ελληνικό Κράτος. Αβοήθητος παό την Ελλάδα και μη έχοντας παρά μόνο τη συμπάθεια των Αθηνών, στον αγώνα ενάντια σε αριθμητικά υπέρτερες περσικές δυνάμεις ηττήθηκε, αλλά τιμημένα" (Βλέπε " Αρχαία Ιστορία Κέμπριτζ" τόμος VI σελ.147- έκδοση

Κέμπριτζ 1933).

5. ΑΙΓΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ- ΕΚΣΚΑΦΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ".

" Οι προϊστορικές έρευνες επεκτάθηκαν πέρα από την κύρια Ελλάδα... Ένας χάρτης της Κύπρου της μεγαγενέστερης εποχής του ορείχαλκου (σαν αυτόν που εκδόθηκε από τον Ι.Λ. Μάϊγκερς και Μ.Ο. Ρίχτερ στον "Κατάλογο του Κυπριακού Μουσείου") δείχνει πάνω παό 25 συνοικισμούς μόνο στην επαρχία Μεσαορίας. Από τους συνοικισμούς αυτός, ο ένας της Εγκωμης κοντά στην περιοχή της Σαλαμίνας, απέδωσε τον πιο πλούσιο Αιγαίο Θησαυρό, σε πολύτιμο μέταλλο, απ' όσους βρέθηκαν έξω από την Αργολίδα. Ο Κ. Τσιέρσατ ("Μελέτες πάνω στην προϊστορική Κύπρο") ανακάλυψε έκτοτε κι άλλες προϊστορικές τοποθεσίες στη νήσο, που οι σχέσεις τους με το γενικό Αιγαίο Πολιτισμό γίνονται ολοένα πιο καθαρές. (Βλέπε Βρετανική Εγκυκλοπαίδεια, 14η εκδοση, τόμος Α, σελ. 210).

6. " Η ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ. Η καταγωγή της είναι σχεδόν αποκλειστικά αρχαία Ελληνική... Οι περισσότερες λέξεις, που προέρχονται από τα αρχαία Ελληνικά και από τις οποίες αποτελείται η Κυπριακή διάλεκτος χρησιμοποιούνται επίσης και από άλλα μέρη της Ελλάδας... Η Κυπριακή διάλεκτος είναι ακόμη πιο συγγενής με τ' αρχαία ελληνικά, σχετικά με τις κλίσεις και τα ρήματα. Μπορούμε μάλιστα να πούμε πως παρουσιάζει ομοιότητες με την αρχαία Δωρική και Αιολική γλώσσα" (Βλέπε "Μελέτη της Νεώτερης και Μεσαιωνικής κυπριακής διαλέκτου" σελ. 16-18, του Μ. Μποτουέν, πρώην Καθηγητή της φιλολογίας στο Βαρδώ, έκδοση Παρισίων 1884).

7. "Βρίσκουμε στην Κυπριακή γλώσσα σημαντικό αριθμό λέξεων, που είτε μοιάζουν ή συγγενεύουν με λέξεις των Ομηρικών ποιημάτων... Η Κύπρος διατήρησε στα ιστορικά χρόνια μια διάλεκτο με πιο αρχαϊκό χαρακτήρα παρά οποιαδήποτε άλλη επαρχία της Ελλάδας. Η Κύπρος επίσης βρέθηκε έξω από τα ρεύματα

των φυλετικών κινήσεων που σύγχυσαν άλλες ελληνικές διαλέκτους. Μέχρι τελευταία ακόμα η Κύπρος διατήρησε τα έθνικα της ηρωϊκής εποχής. Και ο ελληνικός αποικισμός της ανάγεται σε μια περίοδο αμέσως ύστερα από την πολιορκία της Τροίας. Θάταν πολύ τολμηρό να ισχυριστούμε, πως η Κυπριακή γλώσσα, ήταν ο απόγονος της γλώσσας που μιλούσαν οι αρχαίοι του Ομήρου, αλλά μπορούμε αναμφισβήτητα, να πούμε πως ήταν αρκετά απαλλαγμένη από Αττικές και Ιωνικές επιδράσεις. Η στενή της σχέση με την Αρκαδιακή δείχνει, πως κάποτε, ήταν μέρος μιας πιο ενιαίας γλώσσας, από την οποία πιθανόν ο Ομηρος να άντλησε μέρος του τεράστιου λεξιλογίου του "(Βλέπε ΟΜΗΡΙΚΕΣ ΛΕΜΞΕΙΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ" του Κ.Μ. Μπάουρα, Καθηγητή του πανεπιστημίου της Οξφόρδης, δημοσιεύτηκε στην "Εφημερίδα Ελληνικών Μελετών, τόμος LIV, Λονδίνο 1934).

8. "Η Ελληνικότητα των Κυπρίων, κατά την γνώμη μου είναι αναμφισβήτητη. Ο εθνισμός είναι κάτι περισσότερο κάτι διαφορετικό, κάτι ανώτερο από το χρώμα του δέρματος ή τους δείκτες του κρανίου. Ένας άνθρωπος ανήκει στη φυλή εκείνη, που με πάθος νιώθει πως ανήκει. Κανένας λογικός άνθρωπος δε μπορεί ν' αρνηθεί πως οι Κύπριοι είναι Έλληνες στα αισθήματα. Έλληνες σ' όλα" (Βλέπε ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ" σελ, 550, του Σερ Ρόναλντ Στορρς, Κυβερνήτη της Κύπρου, από το 1926 ως το 1932, περιλαμβανομένης και της περιόδου της λαϊκής εξέγερσης του Οχτώβρη του 1931, έκδοση Λονδίνου, 1937).

Όμως το έγγραφο συνοδευόταν από δυο ακόμα Παραρτήματα που αναφέρονταν στην πορεία των Κυπρίων για επίτευξη της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα.